

Tak jmenuji se Werner Krause, narozen 30. 11. 40.

Pan Werner rodilý Čech s německou národností má ale rozmanitý původ své rodiny.

Moje babička pocházela vlastně z Galicie v Haliči to pak jako je Polsko.

Při odsunu Němců po druhé světové válce přišel pan Werner o většinu rodiny.

Takže z toho důvodu že maminka byla české národnosti a otec Němec, to byly takzvaně smíšené manželství, ty byly jako oproštění opustit, nebo jako jak se říká vyhnání nebo odsun je to několik jmen. A všichni naši příbuzní z rodu Krausů museli opustit teda území Československé republiky. Takže byli odsunuti.

V roce 1960 pan Werner nastoupil na základní vojenskou službu.

Nastoupil jsem v Rajhradu u Brna a to byly tehdy pracovní oddíly.

No a stalo se, že jsme měli výcvik, vždy jenom ve čtvrtek, jeden den a strašně přšelo.

A já řekl ale k zemi, vztyk, k zemi, vztyk, no a my se museli plácát od bahna. No vždycky to skončilo tím, že jsme prostě přišli do těch kasáren, zmoklí, jak se říká jak myši. Svlíkli jsme se, všude jsme to rozvěsili jo. A já jsem si sundal ty boty, dal jsem si je takhle ke kamnům jako aby uschly. A já je zapomněl tam a ráno jsem přišel k mým pullitrům a byly bez podrážek. Se to zespona propálilo (smích).

Jeho koníčkem bylo horolezectví. Lezl už od útlého věku.

Začalo to vlastně mým dětstvím, jak jsem s rodiči prostě putoval po těch Jizerkách a po Krkonoších, pamatuji si tatínek měl takovou krásnou hůlku tam byly ty plechový štítiky na tom.

Díky horolezectví procestoval většinu Evropy.

Pak to pokračovalo tím, že jsem v roce 1957 s mým kolegou a partnerem Pepíkem Hromádkovým jsme vstoupili do Sokolu Lázně Libverda do horolezeckého oddílu.

A co by pan Werner vzkázal naší generaci?

Abyste žili přírodním způsobem a nezabývali se tuze tou technikou, víte, co myslím? Mobily, všechno. Protože jste jako bez duše, bez cíle, bez duše.